

Et galleri af fortabte

Anmeldelse. I » Laila, Leo, Lolita m. fl. « tegner Eva Gro Andersen et humoristisk og kærligt portræt af en række personer, som ikke kender hinanden, men som føler sig hængt af det etablerede samfund.

af Ole Møller, Dagbladenes Bureau red@dagbladene.dk
Flensborg Avis

05.09.2011

KØBENHAVN. Debutanten Eva Gro Andersen forsyner den lidt blege titel på sin bog » Laila, Leo, Lolita m. fl. « med undertitlen » Et persongalleri « , og det er netop det, der er tale om i hendes lille værk.

Det persongalleri, vi møder i bogen, kunne man kalde et galleri af fortabte.

De er alle i en eller anden forstand ude af eller på kanten af samfundet, og de fleste også ude af sig selv. Social nød kendetegner nogle, men det, der er mest karakteristisk for deres situation er bristede livsforventninger. Flere af dem er miskendte kunstnere, manges parforhold er kængrede, og næsten alle er uden selvværd.

Det lyder jo trist. Men Eva Gro Andersen har det sikre greb om sproget, at tristessen bliver bevægende og ligefrem løftende. Hun kan styre en sproglig monotoni, så sproget også løfter sig.

Alle portrætterne slutter tegnløse, og sjældent har manglende punktummer udtrykt så meget.

Indimellem er der både indholdsmæssige og sproglige overraskelser. Det gælder portrættet af »

Signe « med det tilsyneladende perfekte liv og det om den syngende » Herdis « , som må » sluge sin sang « . Eva Gro Andersens debut er en, der vil noget. Man ser frem til fortsættelsen.

Eva Gro Andersen: » Laila, Leo, Lolita m. fl. « Lyrisk prosa. 48 s. 150 kr. (Jorinde & Joringel).